

NBV

Nederlandse Bijenhouders Vereniging

Mail van de voorzitter

Midden in het dorp staat een voormalige school. Dit gebouwtje dient tevens als een soort wijkcentrum en als werk- en vergaderruimte voor de lokale afdeling van onze NBV. Het is de jaarvergadering en er zijn twee jubilarissen. Daarom ben ik uitgenodigd. Als ik binnenkom, val ik midden in de jaarvergadering: het financiële verslag. Ik hoor het aan en denk 'dat lijkt overal in ons land erg veel op elkaar'. Hoe krijgen we de financiële eindjes aan elkaar en hoe verhouden de opbrengsten zich tot de werkelijke kosten? Goed om ons eraan te herinneren dat dit overal een steeds weerkerend agendapunt is, waar we als bestuur met de Ledenraad toekomstig beleid op moeten ontwikkelen. Maar het gaat die avond vooral over de twee jubilarissen. Ieder van hen heeft zo zijn eigen levensverhaal en 'bijenverhaal'. Beiden zijn langdurig lid van de NBV en krijgen daarom de gouden speld. Ik vind het een eer om de eretekenen op te mogen spelden en naar hun verhaal te luisteren. Het overtuigt me er opnieuw van hoe belangrijk het is om vanuit de imker denkend, gezamenlijk aan onze belangen te werken. Het is goed om te zien dat ons Ledenraadslid en de voorzitter van de groep aanwezig zijn. Juist ook bij hen ervaar ik het belang van 'samen sterk'!

Veertien dagen daarvoor was ik in een van de polders van het zogenaamde 'nieuwe' land. Een afdeling die 50 jaar bestaat. Een van de eerst verenigingen daar! Men ervoer en ervaart de noodzaak om door samenwerking onze kennis over bijenhouden te delen en aan de kwaliteit van de bedrijfsvoering te werken. Ik werd verwelkomd door een van de bestuursleden en voorgesteld aan de aanwezige wethouder en de gedeputeerde van de provincie Flevoland. Prima dat er bij de overheid zoveel interesse is voor de bijenhouders in het kader van aandacht voor de ons omringende natuur. Ik mocht namens de afdeling aan de gedeputeerde en aan de wethouder het door de afdeling gemaakte 'Bijenweideboekje' overhandigen. Ik trof een afdeling aan in goede sfeer en alweer viel me de positieve manier van 'samen spreken en samenwerken' op.

Zo heb ik het eerste halfjaar van het voorzitterschap bij veel afdelingen geluisterd naar verhalen, aandacht geschonken aan situaties die om een oplossing vragen en vooral ook geluisterd naar 'hoe willen we het nu zelf georganiseerd hebben'! Daar ligt wat mij betreft ook het zwaartepunt van de toekomstige ontwikkeling van onze NBV. Stapje voor stapje en gezamenlijk onze doelen nastrevend, dat is wat mij betreft het motto. Niet door achterom te kijken, maar door ons te realiseren dat onze verantwoordelijkheid naar elkaar en voor de honingbij in 'morgen en overmorgen' ligt. Alleen achterom kijkend kun je immers niet 'besturen'.

Ik heb ook ervaren hoe goed er in veel afdelingen gezamenlijk grote prestaties geleverd worden op het gebied van bijenhouden, het onderhouden van bijenstallen en wat dies meer zij. Maar ook hoe verschillend de visies op de ontwikkeling van de bijenhouders zijn. Alleen al daarom is het goed dat we dit samen doen met de door jullie allen gekozen ledenraad. De afdelingen zijn op deze wijze vertegenwoordigd en krijgen ook een terugkoppeling van wat er op elk niveau gebeurt.

Als je dit leest zijn we alweer in een ander deel van het jaar. Er staan weer veel activiteiten met onze bijen en ook bestuurlijk op het programma. Ik wens jullie daarbij wijsheid en vooral ook veel genoeg met het houden van onze bijen.

Bert Berghoef, voorzitter NBV

NBV Studiedag in Boskoop

Tekst Kees van Heemert,
foto L.T.M. van der Heijden

Op de laatste NBV Studiedag in Boskoop waren ruim 100 imkers aanwezig om naar enkele interessante lezingen te luisteren. Na de opening door de voorzitter van deze studiedag kreeg NBV bestuurslid Jan Schrage de gelegenheid om nog eens te onderstrepen wat de NBV voor de imkers doet.

In de ochtend sprak de bijenspecialist Pieter van Breugel over wilde bijen in relatie tot honingbijen – een actueel onderwerp. Hij is de auteur van vele boeken over wilde bijen en toonde mooie plaatjes van wilde bijen. Enkele interessante uitspraken konden we optekenen. Wat velen niet weten is dat bijenhôtels slechts aan 20% van de wilde bijen onderdak bieden. Van Breugel sprak over voedselconcurrentie op de heide tussen wilde bijen en honingbijen en denkt dat die meevalt en dat daarmee de discussie tussen imker en beheerders van terreinen met heide wel weer eens opnieuw gevoerd kan worden. Een nadeel van solitaire bijen voor de bestuiving is dat ze maar één generatie per jaar hebben. Daarentegen verspreiden ze het stuifmeel effectiever dan honingbijen en zijn ze minder uit op het binnenhalen van nectar dan honingbijen.

De tweede spreker, Wim van den Oord, sprak bevestigend over het onderwerp Bijenstandplaats. Hij refereerde in zijn voordracht aan het boek van Seeley, 'Honeybee Democracy', waarin heel precies de besluitvorming in een bijenvolk wordt beschreven wanneer ze voor het zwermen op zoek gaan naar een nieuwe geschikte woonplek. Vele tips werden er gegeven om als imker betere omstandigheden te creëren voor de bijen door bijvoorbeeld kleinere en ronde vliegopeningen van 5-8 cm te hanteren en geen vliegplank te gebruiken, zodat gezonde bijen met minder moeite hun zieke soortgenoten naar buiten kunnen werken. Een belangrijk aspect bij de plaatsing van bijenkasten is de onderlinge afstand.

Op veel bijenstanden staan teveel kasten dicht bij elkaar. Dit geeft voedselconcurrentie en het vergroot de kans op ziekteoverdracht door vervliegen en kans op roverij. In Middelbeers heeft men een type bijenstand ontwikkeld waarbij de kasten niet naast elkaar staan maar in een vierkant, waarbij de bijen verschillende richtingen kunnen uitvliegen.

's Middags waren er vijf verschillende workshops waarvan je er twee kon uitkiezen. Steven Kluft van imkerij Duivenvoorde en voorzitter van de imkersvereniging Leiden en omstreken vertelde over zijn ervaringen met de Segenberger- en Nicotkast. Ook kwamen de diverse maten aan de orde, van Dadant en DuHoKa tot spaarkast. Daarnaast vertelde hij over voor- en nadelen van bepaalde raamtypen. Alle voors en tegens werden besproken. Hij werkte een blauwe maandag met de

Flow Hive, maar is daarmee gestopt omdat hij tegen problemen aanliep, waaronder rovende bijen tijdens het aftappen van de honing. Ook vergeleek hij de prijs en het gewicht ten opzichte van de houten spaarkast.

De tweede workshop werd gegeven door Jos Römgers uit Middelbeers. Hij vertelde uitgebreid over de Rensonmethode, waarover we in Bijenhouden in februari vorig jaar

publiceerden. Bij drie andere workshops, die ik niet bezocht, ging het over invasieve exoten, kunstraat maken en over het maken van een bijenhotel. Aan het eind van de studiedag mocht iedereen die een enquêteformulier had ingeleverd een bijenplant, *Diervilla rivularis* HONEYBEE, meenemen. De voorzitter van de imkervereniging het Groene Hart Maap Groenendijk had deze verrassing geregeld via kweker De Bruijn uit Boskoop. ●

'Imker een prachtig vak'

Op de studiedag in Boskoop waren dit jaar weer vele imkers. Maar eentje viel er vooral op. Achterop zijn trui stond de opdruk: 'Imker een prachtig vak'. Hij zat wat achterin de zaal toen de foto gemaakt werd, maar ga er maar van uit dat veel van de aanwezigen de tekst hebben gelezen en hebben gedacht: 'Hé, een goede kreet!' Tekst en foto Kees van Heemert.